

Martin Čuček

*Za
tajomstvom
očí*

Vydavateľstvo
Spolku slovenských spisovateľov

MARTIN CHUDÍK

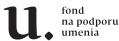
ZA
TAJOMSTVOM
OČÍ

Copyright © Martin Chudík 2020
Photographs © Martin Chudík 2020
Cover photo © Martin Chudík 2020
Cover design © Eduard Lošonský 2020
Epilogue © Marián Hatala 2020
© Vydavateľstvo Spolku slovenských spisovateľov, spol. s r. o.,
Bratislava 2020
e-mail: vsss.s.r.o@gmail.com
<http://www.vsss.sk>

Rukopis tohto diela vznikol s finančnou podporou Literárneho fondu

Vydanie diela z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia
Tvorbu diela podporil z verejných zdrojov formou štipendia
Fond na podporu umenia

VYDAVATELSTVO
SPOLKU SLOVENSKÝCH SPISOVATEĽOV,
spol. s r. o.

Martin Chudík: Za tajomstvom očí
Fotografie: Martin Chudík
Doslov: Marián Hatala
Zodpovedná redaktorka: Brigita Lehoťanová
Grafická úprava: Jana Bibová
Tlač: Tlačiareň P+M, s.r.o., Turany
Prvé vydanie

ISBN 978-80-8202-138-0

Za tajomstvom očí

*Nachádzam to svetlo za tajomstvom očí,
vyžiarené v mäkkej fonetike mena,
objaviť ho môže iba ten, kto vkročí
za hranicu sveta, ktorú stráži žena.*

Eva

(tá, ktorá dáva život)

daroval som ti rebro
aby moje srdce
malo viac miesta pre lásku
(v)raj bolí milovať

darovala si mi jablko
aby som pochopil
že utrpenie prinavracia život

Nina

(pochádzajúca z mesta Ninive)

na brehu rieky Tigris
ukrižovali ticho
z prebodnutých mrakov
padá nebo do vody
a rozširuje koryto

vstúpila si doň vyzlečená
vlny vzdychli penu na prsia
a odhalili bolesť zabudnutých dcér

našiel som ťa ako hľadáš
bránu kráľovského mesta Ninive
cez ktorú sa vraciaš k svojim koreňom
zatiaľ čo si sama bránou
k mojim zajtrajškom

Kristína
(kresťanka)

keď sa stratím v púšti
nehľadám cestu ani Polárku
kompasom je kríž
v tvojom odpustení

chodím si poň ako do chrámu
a modlím sa v tebe
za všetky ďalšie ukrižovania

Dana

(Boh je sudca)

za nebeskou klenbou
rastú chvosty komét
pohyb je svetlo
na konci hrany

čím som bližšie k tebe
tým som vzdialenejší tmám
vyhasnutých hviezd

cez membránu nevedomia
prenikám do sveta
v ktorom si ma odsúdila
na život

Barbora
(*cudzinka*)

v Horskom parku
vyvrátilo lipu
trochu sa jej podobáš
zabudla si na korene
aby si mohla rásť
v niekom inom

celkom ako trvalka
z rodu cudziniiek
tak som si ťa pomenoval
keď si vo mne vyrástla

Linda
(krásna)

chcel som ťa namaľovať
ako zbieraš prvosienky
bola by si večná
ako Botticelliho Venuša

krása je však záchvev
chvíľky na sietnici oka
obraz za plátnom
kam sa chodíš ukryť
pred pohľadom druhých